Datoriserad manuskripthantering

En av de mest långvarigt livaktiga teoretiska inriktningar som svenska sociologer har ägnat sig åt är symbolisk interaktionism. Det har kommit flera doktorsavhandlingar bara under 00-talet. I artikeln *Att inte spänna kärran framför hästen: Precisering av Meads "rollövertagande"* går författaren igenom den senaste utgivningen för att sedan lägga fram sin egen meadska syn på kropp, gest och medvetande. Han menar att ursprunget till medvetande är att människor ser varandra reagera med liknande gester mot samma objekt. Det krävs inget utvecklat medvetande för detta. Däremot är det ur sådana upplevelser som medvetandet kan uppstå både hos det enskilda människobarnet och hos arten människa.

Nästa artikel är *Underkuvade kunskaper och genealogins möjligheter*. Den tar upp problemet med hur människor i svaga och marginaliserade grupper kan få fram sin syn på sin situation och på omgivningen till oss? Materialet är unikt, brev från patienter på ett mentalsjukhus för kvinnor. Teorin är Foucaults genealogi kompletterat med ett perspektiv som tillåter att människor är aktörer. Författaren ställer breven från patienterna och de faktiska, i journalerna återgivna, händelserna i patienternas liv mot läkarnas beskrivningar av samma patienter. Ett exempel: För patienten Katarina läggs ingen vikt vid att hon våldtogs som 14-åring utan i stället talar man om "dåliga böjelser, som allt beror på medfödd svaghet i nervkrafter".

De två följande artiklarna rör sociala rörelser, ett idag mycket expansivt forskningsfält, introducerat i Sverige på 1980-talet av Ron Eyerman och Andrew Jamison (dessförinnan fanns den svenska folkrörelsehistoriska forskningen).

Den ena artikeln om sociala rörelser, *Lek och empowerment: De alternativa rummens roll i sociala rörelser*, är en vidareutveckling av Walter Benjamins teoretiska begrepp, särskilt hans begrepp 'natur' om det ödesbestämda och 'historia' om det föränderliga. Vilka sociala rörelser tilltalar människor i vårt storskaliga samhälle? Hur kan man skapa alternativa rum där människorna kan känna att de kan påverka sin omgivning? Författaren analyserar sedan med hjälp av dessa begrepp sociala rörelser i Japan, särskilt sådana som vänder sig till 'prekariatet', dvs arbetare med osäkra anställningsförhållanden, en grupp som blivit stor sedan arbetsmarknaden avreglerades i landet.

Den andra artikeln om sociala rörelser är *Publikdragande namn eller aktivister med drag i? Om symboliskt kapital som maktresurs i den globala rättviserörelsens lokala organiseringsarbete*. Rättviserörelsen lägger vikt vid demokrati och allas deltagande. Kan dessa goda mål också förverkligas i rörelsen? Författaren använder en modifierad form av konversationsanalys där begreppen 'prefererat' respektive 'dispreferat' bemötande i samtal är särskilt användbara. Med en ingående undersökning visar han

hur aktivisterna i sina överläggningar både bygger upp en maktordning inne i rörelsen och drar upp gränser mot utomstående. Det empiriska materialet är ett större lokalt socialt forum.

Gästkrönikören i detta nummer är professorn i sociologi Jaleh Shaditalab i Teheran. Hon har deltagit i att bygga upp kvinnoforskningen i landet. Är det så att bara stadsbor stödjer rörelsen för utökad demokrati i landet? Hur ställer sig människor på landsbygden till moderna värderingar om jämställdhet mellan könen? Det undersöker hon och masterstudenten Rana Mehrabi i en liten by med starka, ålderdomliga traditioner. Teorin är Mannheims om generationer och de jämför den generation som föddes femtiotalet och som var med om islamiska revolutionen 1979 med den generation som föddes efter revolutionen på åttiotalet. Deras resultat är delvis oväntade.

Bland recensionerna återfinns en skarp sådan (trailer). I ”Sociologförbundet har ordet” är det vår nya ordförande Patrik Aspers, just nu knuten till det ärevördiga Max Planck-institutet, som berättar om de förändringar i Sociologförbundet som beslutades på årsmötet i Halmstad i mars. Ett beslut var att årsmötet omvandlas till en förhoppningsvis betydligt större träff vart annat år, de så kallade ”Sociologidagarna”, nästa gång i Stockholm 2012.

Vad mer nytt? Redaktionen arbetar på att göra sitt arbete snabbare och mer effektivt. Sociologisk forskning borde ju kunna räkna med fler bidrag om det är så att varje bidrag kan förvänta sig en skyndsam behandling. Fler bidrag ger större chans till att vissa är ovanligt bra. På initiativ av Sociologförbundets förre ordförande Mikael Carleheden, har jag tillsammans med Per Funke och Anders Eklund på universitetsbiblioteket i Örebro arbetat med att införa ett system för en datoriserad manuskripthantering. Det gör vi med gratisprogrammet Open journal systems. Med systemet följer en transparens då var och en som lämnar in ett manuskript kan gå in i manuskriptsystemet då och då och kontrollera hur långt i processen som manuskriptet vandrat.

Detta datoriserade manuskriptsystem för med sig den nackdelen att en del kommunikation mellan författare och redaktör blir automatiserad och opersonlig. Det kommer säkert också att vara en del buggar i början i systemet. Men vi tror att fördelarna överväger och under den närmaste tiden läggs nu hanteringen över till detta manuskriptsystem.

Gå in på manuskriptsystemets adress: www.sociologiskforskning.se när du vill skicka in ett manuskript. Om adressen fungerar så är systemet igång och du kan bara mata in ditt manuskript. (Fungerar det ännu inte eller om du fastnar skickar du manuskriptet som vanligt till tidskriftens e-postadress: sociologiskforskning@soc.uu.se.) Vem blir först ut att använda det nya systemet? Välkomna!

Hedvig Ekerwald
Redaktör